Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

SKLEP SVETA

z dne 12. decembra 2011

o pristopu Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, z izjemo členov 10 in 11 Konvencije

(2012/22/EU)

(UL L 8, 12.1.2012, str. 1)

spremenjen z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

SKLEP SVETA

z dne 12. decembra 2011

o pristopu Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, z izjemo členov 10 in 11 Konvencije

(2012/22/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) v povezavi s točko (a) člena 218(6) in prvim pododstavkom člena 218(8) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Protokol iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenski protokol) je bistvena izboljšava ureditve odgovornosti prevoznikov in nadomestil za potnike v pomorskem prometu. Njen namen je predvsem določiti objektivno odgovornost za prevoznike, vključno z obveznim zavarovanjem s pravico neposredne tožbe zoper zavarovalnico do določenega zneska ter pravila o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb. Atenski protokol je torej v skladu s cilji Unije za izboljšanje pravne ureditve odgovornosti prevoznikov.

(2) Atenski protokol spreminja Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenska konvencija) ter v členu 15 določa, da se obe listini med pogodbenicami Atenskega protokola bereta in tolmačita kot enotna listina.

(3) Večina pravil Atenskega protokola je bila vključena v pravo Unije z Uredbo (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč ([1]). Unija je tako izvajala pristojnost glede zadev, ki jih ureja navedena uredba. Države članice zadržijo pristojnosti glede številnih določb Atenskega protokola, kot je na primer klavzula o neuporabi, v skladu s katero lahko same določijo mejo odgovornosti, ki je višja od predpisane z Atenskim protokolom. Zadeve, ki so v pristojnosti držav članic v skladu z Atenskim protokolom in zadeve, ki spadajo v izključno pristojnost Unije so medsebojno odvisne. Iz tega razloga, bi morale države članice v zadevah, ki so v skladu z Atenskim protokolom v njihovi pristojnosti, delovati usklajeno ob upoštevanju njihove obveznosti odkritega sodelovanja.

([1]) UL L 131, 28.5.2009, str. 24.

▼B

(4) Atenski protokol lahko ratificirajo, sprejmejo, odobrijo ali k njemu pristopijo države ali organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ustanovljene na pobudo suverenih držav, ki so pristojnost za nekatere zadeve, ki jih ureja Atenski protokol, prenesle na te organizacije.

(5) Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje lahko v skladu s členom 17(2)(b) in členom 19 Atenskega protokola sklenejo Atenski protokol.

(6) Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije je oktobra 2006 sprejel pridržek in smernice IMO za izvajanje Atenske konvencije (v nadaljnjem besedilu: smernice IMO), ki obravnavajo nekatera vprašanja Atenske konvencije, zlasti nadomestilo za škodo, nastalo zaradi terorističnih dejanj.

(7) Uredba (ES) št. 392/2009 v prilogah povzema ustrezne določbe konsolidirane različice Atenske konvencije, kakor je bila spremenjena z Atenskim protokolom in smernicami IMO.

(8) V skladu s členom 19 Atenskega protokola mora organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu podati izjavo o obsegu svojih pristojnosti v zvezi z zadevami, ki jih ureja Atenski protokol.

(9) Unija bi zato morala pristopiti k Atenskemu protokolu ter podati pridržek iz smernic IMO. Takega pridržka ne bi smeli tolmačiti kot spreminjanja sedanje delitve pristojnosti med Unijo in državami članicami v zvezi z izdajanjem potrdil in nadzorom s strani državnih organov.

(10) Nekatere določbe Atenskega protokola zadevajo pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah in torej spadajo v področje uporabe naslova V tretjega dela PDEU. Poseben sklep s temi določbami je v postopku sprejemanja, sprejet pa bo vzporedno s tem sklepom.

(11) Države članice, ki bodo ratificirale Atenski protokol ali k njemu pristopile, bi morale, če je mogoče, to storiti sočasno. Države članice bi zato morale izmenjati podatke o stanju postopkov njihove ratifikacije ali pristopa, da bi pripravile, kolikor je to mogoče, sočasno deponiranje listin o ratifikaciji protokola ali pristopu k njemu. Države članice bi morale ob ratifikaciji Atenskega protokola ali pristopu k njemu podati pridržek iz smernic IMO –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Pristop Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenski protokol) se v zvezi z zadevami, ki spadajo v izključno pristojnost Unije, z izjemo členov 10 in 11, odobri v imenu Evropske Unije.

▼B

Besedilo Atenskega protokola, z izjemo členov 10 in 11 je navedeno v Prilogi.

Člen 2

1. Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščeno(-e) za deponiranje listine o pristopu Unije k Atenskemu protokolu v skladu s členom 17(2)(c) in 17(3) ter členom 19 navedenega protokola.

2. Ob deponiranju listine o pristopu Unija priloži naslednjo izjavo o pristojnosti:

„1. Člen 19 Atenskega protokola iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 določa, da lahko organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki so jih ustanovile suverene države in ki so na te organizacije prenesle pristojnosti za nekatere zadeve, ki jih ureja navedeni protokol, podpišejo Atenski protokol, če podajo izjavo iz navedenega člena. Unija se je odločila pristopiti k Atenskemu protokolu in zato daje navedeno izjavo.

▼M1

2. Sedanje članice Evropske unije so Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Irska, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Republika Hrvaška, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Madžarska, Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska, Kraljevina Švedska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

▼B

3. Ta izjava se ne uporablja za ozemlja držav članic Evropske unije, na katerih se Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) ne uporablja, in ne vpliva na akte ali stališča, ki jih v okviru Protokola v imenu in interesu navedenih ozemelj sprejmejo zadevne države članice.

4. Države članice Evropske unije so na Unijo prenesle izključno pristojnost za ukrepe, sprejete na podlagi člena 100 PDEU. Taki ukrepi so bili s sprejetjem Uredbe (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč sprejeti, kar zadeva člen 1 in 1a, člen 2(2), člene 3 do 16 ter člene 18, 20 in 21 Atenske konvencije, kakor je bila spremenjena z Atenskim protokolom, in določbe smernic IMO.

▼B

5. Izvajanje pristojnosti, ki so jo države članice prenesle na Evropsko unijo v skladu s PDEU, se samo po sebi nenehno razvija. V okviru PDEU lahko pristojne institucije sprejemajo odločitve, s katerimi se določi obseg pristojnosti Evropske unije. Evropska unija si zato pridržuje pravico, da ustrezno spremeni to izjavo, ne da bi bil to predpogoj za izvajanje pristojnosti za zadeve, ki jih ureja Atenski protokol. Evropska unija bo o spremenjeni izjavi uradno obvestila generalnega sekretarja Mednarodne pomorske organizacije.“

3. Oseba ali osebe, imenovane v skladu z odstavkom 1 tega člena, pridržek iz smernic IMO podajo ob deponiranju listine o pristopu Unije k Atenskemu protokolu.

Člen 3

Unija listino o pristopu k Atenskemu protokolu deponira do 31. decembra 2011.

Člen 4

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za deponiranje listin o ratifikaciji ali pristopu k Atenskemu protokolu v razumnem roku in, če je mogoče, do 31. decembra 2011.

2. Države članice podajo pridržek iz smernic IMO ob deponiranju svojih listin o ratifikaciji Atenskega protokola ali pristopu k njemu.

▼B

PRILOGA

PREVOD

PROTOKOL IZ LETA 2002 K ATENSKI KONVENCIJI O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE PO MORJU IZ LETA 1974

DRŽAVE POGODBENICE TEGA PROTOKOLA, KI

MENIJO, da je treba spremeniti Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, ki je bila podpisana 13. decembra 1974 v Atenah, da bi določili višje odškodnine, uvedli objektivno odgovornost, vzpostavili poenostavljen postopek za posodobitev omejitvenih zneskov in zagotovili obvezno zavarovanje v korist potnikov,

OPOZARJAJO, da je bila s protokolom iz leta 1976 h Konvenciji kot obračunska enota namesto zlatega franka uvedena posebna pravica črpanja,

UGOTAVLJAJO, da protokol iz leta 1990 h Konvenciji, ki določa višje odškodnine in poenostavljeni postopek za posodobitev omejitvenih zneskov, ni začel veljati,

SO SE DOGOVORILE o naslednjem:

Člen 1

Za namene tega protokola:

1. „Konvencija“ pomeni besedilo Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974.

2. „Organizacija“ pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo.

3. „Generalni sekretar“ pomeni generalnega sekretarja Organizacije.

Člen 2

V členu 1 Konvencije se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. (a) ‚prevoznik‘ pomeni osebo, ki je sklenila prevozno pogodbo ali je bila le-ta sklenjena v njenem imenu, ne glede na to, ali prevoz dejansko opravi ta oseba ali dejanski prevoznik;

(b) ‚dejanski prevoznik‘ pomeni osebo, ki ni prevoznik in je lahko lastnik, zakupnik ali upravljavec ladje, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza, ter

(c) ‚prevoznik, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza‘ pomeni dejanskega prevoznika ali, v primeru, da prevoznik dejansko opravi prevoz, prevoznika.“

Člen 3

1. V členu 1 Konvencije se odstavek 10 nadomesti z naslednjim:

„10. ‚Organizacija‘ pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo.“

▼B

2. V členu 1 Konvencije se doda naslednji odstavek 11:

„11. ‚Generalni sekretar‘ pomeni generalnega sekretarja Organizacije.“

Člen 4

Člen 3 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Odgovornost prevoznika

1. Za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki je posledica ladijske nesreče, prevoznik odgovarja do 250 000 obračunskih enot na posameznega potnika v posameznem primeru, razen če prevoznik dokaže, da je nesreča:

(a) posledica vojne, sovražnosti, državljanske vojne, vstaje ali izjemnega, neizogibnega ali neobvladljivega naravnega pojava ali

(b) je nastala zaradi dejanja ali opustitve dejanja z namenom povzročitve nesreče s strani tretje osebe.

Če in v kolikor škoda presega navedeno mejo, je prav tako odgovoren prevoznik, razen če ne dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

2. Prevoznik odgovarja za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki ni posledica ladijske nesreče, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali zaradi njegove malomarnosti. Breme dokazovanja namena ali malomarnosti nosi tožnik.

3. V primeru škode zaradi izgube ali poškodovanja kabinske prtljage prevoznik odgovarja, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali zaradi njegove malomarnosti. Za škodo, ki je nastala zaradi ladijske nesreče, se domneva, da je nastala namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

4. Prevoznik odgovarja za škodo, nastalo zaradi izgube ali poškodovanja prtljage, ki ni kabinska prtljaga, razen če dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

5. V tem členu:

(a) ‚ladijska nesreča‘ pomeni brodolom, prevrnitev, trčenje ali nasedanje ladje, eksplozijo, požar ali okvaro ladje;

(b) ‚namenoma ali zaradi malomarnost prevoznika‘ vključuje namen ali malomarnost uslužbencev prevoznika pri opravljanju nalog v okviru svojega dela;

(c) ‚okvara ladje‘ pomeni vsako nepravilno delovanje, okvaro ali nespoštovanje ustreznih varnostnih predpisov glede katerega koli dela ladje ali njene opreme, ki se uporablja za umik, evakuacijo, vkrcavanje in izkrcavanje potnikov; pogon, krmiljenje, varno plovbo, privezovanje, sidranje, vplutje ali izplutje s priveza ali sidrišča, nadzorovanje škode zaradi poplave; ali za sprožitev reševalnih naprav, ter

▼B

(d) ‚škoda‘ ne vključuje kaznovalnih ali odvračilnih odškodnin.

6. Odgovornost prevoznika v skladu s tem členom se nanaša le na škodo, nastalo v nesrečah, ki so se zgodile med prevozom. Dokazno breme, da je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo med prevozom, pa tudi glede obsega škode, nosi tožnik.

7. Nič v tej konvenciji ne posega v regresno pravico prevoznika zoper katero koli tretjo osebo ali ugovor zaradi deljene odgovornosti v skladu s členom 6 te konvencije. Nič v tem členu ne posega v pravico do omejitve odgovornosti v skladu s členoma 7 in 8 te konvencije.

8. Domneva o odgovornosti za namen ali malomarnost določene stranke ali naložitev dokaznega bremena tej stranki ne preprečuje preučitve dokazov v prid tej stranki.“

Člen 5

V Konvenciji se doda člen 4a:

„Člen 4a

Obvezno zavarovanje

1. Pri prevozu potnikov z ladjo, ki je v državi pogodbenici registrirana za prevoz več kot dvanajst potnikov, in če se uporablja ta konvencija, ima vsak prevoznik, ki prevoz ali del prevoza dejansko opravi, urejeno zavarovanje ali drugo finančno jamstvo, na primer bančno garancijo ali podoben finančni instrument za kritje odgovornosti v skladu s to konvencijo za smrt ali telesne poškodbe potnikov. Omejitev obveznega zavarovanja ali drugega finančnega jamstva ne sme biti nižja od 250 000 obračunskih enot na potnika za vsak posamezen primer.

2. Potrdilo, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo velja v skladu z določbami Konvencije, se izda za vsako ladjo, potem ko ustrezni organ države pogodbenice presodi, ali so bile izpolnjene zahteve iz odstavka 1. Za ladjo, registrirano v državi pogodbenici, tako potrdilo izda ali potrdi ustrezni organ države, v kateri je ladja vpisana v register; za ladjo, ki v državi pogodbenici ni registrirana, lahko takšno potrdilo izda ali potrdi ustrezni organ vsake države pogodbenice. Vzorec potrdila je določen v prilogi k tej konvenciji in vsebuje naslednje podatke:

(a) ime ladje, razpoznavno številčno ali črkovno oznako in pristanišče registracije;

(b) ime in glavni kraj poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz ali del prevoza;

(c) identifikacijsko številko ladje IMO;

(d) vrsto in trajanje zavarovanja;

▼B

(e) ime in glavni kraj poslovanja zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, in, če je primerno, kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo, ter

(f) čas veljavnosti potrdila, ki ne sme biti daljši od časa veljavnosti zavarovanja ali drugega finančnega jamstva.

3. (a) Država pogodbenica lahko za izdajo potrdila pooblasti od nje priznano institucijo ali organizacijo. Ta institucija ali organizacija državo obvesti o izdaji vsakega potrdila. V vseh primerih država pogodbenica v celoti jamči za popolnost in točnost tako izdanega potrdila ter zagotovi vse potrebno za izpolnitev te obveznosti.

(b) Država pogodbenica generalnemu sekretarju sporoči:

(i) posebne obveznosti in pogoje pooblastila, ki ga je dodelila priznani instituciji ali organizaciji;

(ii) preklic takšnega pooblastila; in

(iii) datum začetka veljavnosti ali preklica pooblastila.

Dodeljeno pooblastilo začne učinkovati šele tri mesece od dne, ko je bil o tem obveščen generalni sekretar.

(c) Institucija ali organizacija, pooblaščena za izdajo potrdil v skladu s tem odstavkom, je pooblaščena najmanj za preklic teh potrdil, če pogoji, pod katerimi so bila izdana, niso več izpolnjeni. V vseh primerih institucija ali organizacija o preklicu obvesti državo, v imenu katere je bilo potrdilo izdano.

4. Potrdilo je sestavljeno v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države izdajateljice. Če uporabljeni jezik ni angleščina, francoščina ali španščina, besedilo vsebuje prevod v enega od teh jezikov; če tako določi zadevna država, se njen uradni jezik lahko izpusti.

5. Potrdilo se hrani na ladji, kopija pa se deponira pri organu, ki vodi ladijski register, ali, če ladja ni registrirana v državi pogodbenici, pri organu države, ki je potrdilo izdal ali potrdil.

▼B

6. Zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje zahtev tega člena, če lahko preneha iz drugih razlogov, kot je potek veljavnosti zavarovanja ali finančnega jamstva, določenega v potrdilu, pred iztekom treh mesecev od dne vročitve obvestila o poteku organu iz odstavka 5, razen če je bilo potrdilo izročeno temu organu ali je bilo v navedenem obdobju izdano novo potrdilo. Podobno se navedene določbe uporabljajo za vsako spremembo, ki povzroči, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje več zahtev tega člena.

7. Država ladijskega registra določi pogoje za izdajo in veljavnost potrdila ob upoštevanju določb tega člena.

8. Konvencija državi pogodbenici v ničemer ne preprečuje, da bi se opirala na informacije, ki jih pridobi od drugih držav, Organizacije ali drugih mednarodnih organizacij glede finančnega stanja ponudnikov zavarovanj ali drugih finančnih jamstev za namene te konvencije. V teh primerih država pogodbenica, ki se opira na zadevne informacije, ni razbremenjena odgovornosti, ki jo ima kot država izdajateljica potrdila.

9. Potrdila, ki jih izda ali potrdi organ države pogodbenice, sprejmejo druge države pogodbenice za namene te konvencije in jih obravnavajo enakovredno s potrdili, ki so jih izdale ali potrdile same, četudi so bila izdana ali potrjena za ladjo, ki ni registrirana v državi pogodbenici. Država pogodbenica lahko kadar koli zahteva posvetovanje z državo, ki je potrdilo izdala ali potrdila, če sumi, da je zavarovalnica ali porok, naveden v potrdilu, finančno nesposoben izpolniti svoje obveznosti v skladu s to konvencijo.

10. Vsak odškodninski zahtevek, ki ga krije zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v skladu s tem členom, je mogoče vložiti neposredno zoper zavarovalnico ali drugo osebo, ki zagotavlja finančno jamstvo. V takšnem primeru se znesek, določen v odstavku 1, nanaša na omejitev odgovornosti zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, četudi prevoznik ali dejanski prevoznik ni upravičen do omejitve odgovornosti. Toženec lahko še naprej uveljavlja ugovore (razen stečaja ali prisilne poravnave), ki bi jih bil v skladu s to konvencijo upravičen uveljavljati prevoznik iz odstavka 1. Toženec lahko poleg tega uveljavlja ugovor, da je škoda posledica naklepa zavarovanca, vendar toženec ne more uveljavljati drugih ugovorov, do katerih bi bil upravičen v postopku zavarovanca zoper toženca. Toženec ima v vsakem primeru pravico zahtevati, da se prevoznik in dejanski prevoznik vključita v postopek.

▼B

11. Vsi zneski, ki jih zagotovi zavarovalnica ali ki se zagotovijo iz drugega finančnega jamstva v skladu z odstavkom 1, so na voljo izključno za poplačilo zahtevkov v skladu s Konvencijo, vsa izplačila takšnih zneskov pa bodo odgovornost, ki izhaja iz Konvencije, razbremenila do višine plačanega zneska.

12. Država pogodbenica ladji pod njeno zastavo, za katero se uporablja ta člen, dovoli plovbo le, če je bilo potrdilo izdano v skladu z odstavkom 2 ali 15.

13. Ob upoštevanju določb tega člena vsaka država pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo zagotovi, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v obsegu iz odstavka 1 velja za vsako ladjo, registrirano za prevoz več kot dvanajstih potnikov, ne glede na to, kje je registrirana, za vplutje v pristanišče na njenem ozemlju ali izplutje iz njega, v kolikor se uporablja ta konvencija.

14. Ne glede na določbe odstavka 5 lahko država pogodbenica obvesti generalnega sekretarja, da za namene odstavka 13 ladjam ob vplutju v pristanišča na njenem ozemlju ali izplutju iz njih ni treba imeti ali predložiti potrdila, zahtevanega v odstavku 2, če je država pogodbenica, ki je potrdilo izdala, generalnega sekretarja obvestila, da vodi evidenco v elektronski obliki, ki je dostopna vsem državam pogodbenicam in potrjuje obstoj potrdila ter omogoča državam pogodbenicam, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu z odstavkom 13.

15. Če zavarovanje ali drugo finančno jamstvo za ladjo v lasti države pogodbenice ni urejeno, se ustrezne določbe tega člena za takšno ladjo ne uporabljajo, ladja pa mora imeti potrdilo, ki ga izda ustrezni organ države ladijskega registra, ki navaja, da je ladja v lasti te države in da je odgovornost zavarovana ustrezno znesku, določenemu v skladu z odstavkom 1. Oblika takšnega potrdila mora čim bolj ustrezati vzorcu, predpisanemu v odstavku 2.“

Člen 6

Člen 7 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Omejitev odgovornosti za smrt ali poškodbo

1. Odgovornost prevoznika za smrt ali telesno poškodbo potnika v skladu s členom 3 v nobenem primeru ne presega 400 000 obračunskih enot na potnika v posameznem primeru. Če je v skladu z veljavno zakonodajo sodišča, pred katerim teče postopek, dodeljena odškodnina v obliki večkratnih periodičnih izplačil, skupna vrednost plačil ne preseže navedene omejitve.

▼B

2. Država pogodbenica lahko s posebnimi določbami nacionalne zakonodaje uredi omejitev odgovornosti, določeno v odstavku 1, pod pogojem, da nacionalna omejitev odgovornosti, če ta sploh obstaja, ni nižja od tiste, predpisane v odstavku 1. Država pogodbenica, ki izkoristi možnost iz tega odstavka, obvesti generalnega sekretarja o višini sprejete omejitve odgovornosti oziroma o tem, da ta ne obstaja.“

Člen 7

Člen 8 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Omejitev odgovornosti za izgubo ali poškodovanje prtljage in vozil

1. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje kabinske prtljage v nobenem primeru ne presega 2 250 obračunskih enot na potnika na prevoz.

2. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje vozil, vključno z vso prtljago v ali na vozilu, v nobenem primeru ne presega 12 700 obračunskih enot na vozilo na prevoz.

3. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje prtljage, razen prtljage iz odstavkov 1 in 2, v nobenem primeru ne presega 3 375 obračunskih enot na potnika na prevoz.

4. Prevoznik in potnik se lahko dogovorita, da prevoznik odgovarja s franšizo, ki ni višja od 330 obračunskih enot v primeru poškodovanja vozila in ni višja od 149 obračunskih enot na potnika v primeru izgube ali poškodovanja ostale prtljage; ta znesek se odšteje od izgube ali škode.“

Člen 8

Člen 9 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Obračunska enota in pretvorba

1. Obračunska enota v tej konvenciji je posebna pravica črpanja, kot jo je opredelil Mednarodni denarni sklad. Zneski, navedeni v členih 3(1), 4a(1), 7(1) in 8 se pretvorijo v nacionalno valuto države sodišča, pred katerim poteka postopek, na osnovi vrednosti te valute v razmerju do posebne pravice črpanja na dan izdaje sodne odločbe ali na dan, o katerem se dogovorita stranki. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost nacionalne valute države pogodbenice, ki je članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna po cenitveni metodi, ki jo na zadevni dan uporablja Mednarodni denarni sklad za svoje operacije in transakcije. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost nacionalne valute države pogodbenice, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna na način, ki ga določi ta država pogodbenica.

▼B

2. Kljub temu pa lahko država pogodbenica, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada in katere zakonodaja ne omogoča uporabe določb odstavka 1, ob ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k tej konvenciji ali kadar koli pozneje izjavi, da je obračunska enota iz odstavka 1 enaka znesku 15 zlatih frankov. Zlati frank iz tega odstavka je enak petinšestdesetim in pol miligramom zlata čistosti devetsto tisočin. Pretvorba zlatega franka v nacionalno valuto se opravi v skladu z zakonodajo zadevne države.

3. Izračun iz zadnjega stavka odstavka 1 in pretvorba iz odstavka 2 se opravita tako, da je, kolikor je to mogoče, vrednost za zneske iz členov 3(1), 4a(1), 7(1) in 8, izražena v nacionalni valuti države pogodbenice, enaka dejanski vrednosti, pridobljeni z uporabo prvih treh stavkov odstavka 1. Države obvestijo generalnega sekretarja o načinu izračuna po odstavku 1 oziroma o rezultatu pretvorbe iz odstavka 2, ko deponirajo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k tej konvenciji in kadar pride do spremembe v načinu izračuna oziroma v rezultatu pretvorbe.“

Člen 9

V členu 16 Konvencije se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Zakonodaja sodišča, pred katerim teče postopek, ureja podlago za začasno odložitev in prekinitev teka zastaralnih rokov, vendar tožba na podlagi te konvencije v nobenem primeru ne more biti vložena po izteku katerega koli izmed naslednjih rokov:

(a) pet let od dne izkrcanja potnika ali od dne, ko bi do izkrcanja moralo priti, kar koli se zgodi pozneje, ali, če to nastopi prej,

(b) tri leta od dne, ko je tožnik izvedel ali bi moral izvedeti za telesno poškodbo, izgubo ali škodo, nastalo zaradi nesreče.“

Člen 10

[ni ponovno natisnjen]

Člen 11

[ni ponovno natisnjen]

▼B

Člen 12

Člen 18 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 18*

Ničnost pogodbenih določil

Pogodbena določila, dogovorjena pred nastankom nesreče, ki je povzročila smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje prtljage, katerih namen je katero koli osebo, ki je odškodninsko odgovorna po tej konvenciji, razbremeniti odgovornosti do potnika ali predpisati nižjo omejitev odgovornosti, kot je določena s to konvencijo, razen v primerih iz člena 8(4), in določila, katerih namen je prevaliti dokazno breme s prevoznika ali dejanskega prevoznika ali katerih posledica je omejitev možnosti, navedenih v členu 17 (1) in (2), so nična, vendar pa ničnost takih pogodbenih določil ne pomeni ničnosti celotne prevozne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe te konvencije.“

Člen 13

Člen 20 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 20*

Jedrska škoda

Ta konvencija ne določa odgovornosti za škodo, nastalo zaradi jedrske nesreče:

(a) če je upravljavec jedrskega objekta odgovoren za škodo v skladu bodisi s Pariško konvencijo z dne 29. julija 1960 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije, kot je bila spremenjena z Dodatnim protokolom z dne 28. januarja 1964, bodisi z Dunajsko konvencijo z dne 21. maja 1963 o civilni odgovornosti za jedrsko škodo ali katero koli njuno veljavno spremembo ali protokolom, ali

(b) če je upravljavec jedrskega objekta za takšno škodo odgovoren po nacionalni zakonodaji, ki ureja takšno odgovornost, in če je ta zakonodaja v vseh pogledih enako naklonjena prizadetim osebam kot Pariška ali Dunajska konvencija ali katera koli njuna veljavna sprememba ali protokol.“

Člen 14

Vzorec potrdila

1. Vzorec potrdila iz priloge k temu protokolu se vključi v Konvencijo kot njena priloga.

▼B

2. V Konvenciji se doda člen 1a:

„*Člen 1a*

Priloga

Priloga k tej konvenciji je njen sestavni del.“

Člen 15

Razlaga in uporaba

1. Konvencija in ta protokol se med pogodbenicami tega protokola bereta in razlagata kot ena listina.

2. Konvencija, kakor je bila spremenjena s tem protokolom, se uporablja samo za zahtevke, ki so posledica nesreč, ki se zgodijo po začetku veljavnosti tega protokola v vsaki državi pogodbenici.

3. Členi 1 do 22 Konvencije, kakor je bila spremenjena s tem protokolom, skupaj s členi 17 do 25 tega protokola in njegovo prilogo predstavljajo Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 2002.

Člen 16

V Konvenciji se doda člen 22a:

„*Člen 22a*

Končne določbe Konvencije

Končne določbe te konvencije so členi 17 do 25 Protokola iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974. Sklicevanje na države pogodbenice v tej konvenciji se šteje kot sklicevanje na države pogodbenice tega protokola.“

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Podpis, ratifikacija, sprejetje, odobritev in pristop

1. Ta protokol je na voljo za podpis na sedežu Organizacije od 1. maja 2003 do 30. aprila 2004, po tem datumu pa ostane odprt za pristop.

2. Države lahko izrazijo svoje soglasje, da jih ta protokol zavezuje:

(a) s podpisom brez pridržka do ratifikacije, sprejetja ali odobritve; ali

(b) s podpisom s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ki mu sledijo ratifikacija, sprejetje ali odobritev; ali

(c) s pristopom.

3. Ratifikacija, sprejem, odobritev ali pristop se opravi z deponiranjem listine pri generalnem sekretarju.

▼B

4. Vsaka listina o ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu, deponirana po začetku veljavnosti sprememb tega protokola za vse obstoječe države pogodbenice ali po izvršitvi vseh ukrepov, potrebnih za začetek veljavnosti sprememb za te države pogodbenice, se uporablja za ta protokol, kakor je bil spremenjen..

5. Država ne izrazi svojega soglasja o zavezanosti k temu protokolu, razen če se, kot pogodbenica, odpove:

(a) Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, sprejeti v Atenah dne 13. decembra 1974;

(b) Protokolu k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, sprejetem v Londonu dne 19. novembra 1976; in

(c) Protokolu iz leta 1990 o spremembi Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, sprejetem v Londonu dne 29. marca 1990,

z začetkom veljavnosti od datuma, ko ta protokol stopi v veljavo za to državo v skladu s členom 20.

Člen 18

Države z več pravnimi sistemi

1. Če ima država dve ali več ozemeljskih enot, v katerih se glede zadev, obravnavanih v tem protokolu, uporabljajo različni pravni sistemi, lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu izjavi, da se ta protokol uporablja na vseh ozemeljskih enotah ali le na omejenem številu ozemeljskih enot in lahko kadar koli spremeni svojo izjavo s predložitvijo nove izjave.

2. Takšno izjavo je treba posredovati generalnemu sekretarju in v njej izrecno navesti ozemeljske enote, za katere ta protokol velja.

3. V zvezi z državo pogodbenico, ki je podala tako izjavo:

(a) se sklicevanje na državo ladijskega registra in sklicevanje na državo, ki je izdala ali potrdila potrdilo o obveznem zavarovanju, šteje kot sklicevanje na ozemeljsko enoto, v kateri je ladja registrirana in ki izdaja ali potrjuje potrdila;

(b) se sklicevanje na zahteve nacionalne zakonodaje, nacionalnih omejitev odgovornosti in nacionalne valute, šteje za sklicevanje na zahteve zakonodaje, omejitev odgovornosti in valuto zadevne ozemeljske enote; in

(c) se sklicevanje na sodišča in sodbe, ki jih morajo države pogodbenice priznati, šteje kot sklicevanje na sodišča in sodbe zadevne ozemeljske enote.

▼B

Člen 19

Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje

1. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je sestavljena iz suverenih držav, ki so pristojnost glede določenih zadev, urejenih s tem protokolom, prenesle nanjo, lahko podpiše, ratificira, sprejme in odobri ta protokol ali k njemu pristopi. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica tega protokola, ima pravice in obveznosti države pogodbenice, v obsegu, v katerem ima organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje pristojnost v zadevah, ki jih ureja ta protokol.

2. Če organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje uveljavlja svojo volilno pravico v zadevah, za katere je pristojna, ji pripada število glasov, ki je enako številu držav članic pogodbenic tega protokola, ki so nanjo prenesle pristojnost glede obravnavanih zadev. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ne uveljavlja svoje volilne pravice, če jo uveljavljajo njene države članice, in obratno.

3. Če je število držav pogodbenic v tem protokolu pomembno, med drugim pri členih 20 in 23, se organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje poleg držav pogodbenic, ki so njene članice, ne šteje kot država pogodbenica.

4. Ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje generalnemu sekretarju poda izjavo, ki navaja zadeve, ki jih ureja ta protokol in glede katerih so države članice, podpisnice ali pogodbenice tega protokola, pristojnost prenesle na organizacijo, in morebitne omejitve obsega pristojnosti. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje generalnega sekretarja nemudoma obvesti o vseh spremembah glede delitve pristojnosti, vključno z novimi prenosi pristojnosti, določenimi v izjavi iz tega odstavka. Takšne izjave so na voljo pri generalnem sekretarju v skladu s členom 24 tega protokola.

5. Za države pogodbenice, članice organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica tega protokola, se šteje, da so pristojne odločati v vseh zadevah protokola, glede katerih pristojnost organizacije ni bila izrecno izražena ali določena z odstavkom 4.

Člen 20

Začetek veljavnosti

1. Protokol začne veljati dvanajst mesecev po datumu, ko ga je brez zadržka do ratifikacije, sprejetja ali odobritve podpisalo 10 držav ali so te pri generalnem sekretarju deponirale listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

▼B

2. Za vsako državo, ki ratificira, sprejme in odobri ta protokol ali k njemu pristopi po izpolnitvi pogojev iz odstavka 1, začne ta protokol veljati tri mesece po datumu, ko ta država deponira ustrezno listino, vendar ne pred začetkom veljavnosti tega protokola v skladu z odstavkom 1.

Člen 21

Odpoved

1. Vsaka država pogodbenica se lahko temu protokolu odpove kadar koli po začetku njegove veljavnosti za zadevno državo.

2. Odpoved se opravi z deponiranjem listine o odpovedi pri generalnem sekretarju.

3. Odpoved začne veljati dvanajst mesecev po deponiranju listine o odpovedi pri generalnem sekretarju ali po izteku obdobja, ki je lahko daljše in je določeno v tej listini.

4. Med državami pogodbenicami tega protokola se odpoved Konvenciji katere koli pogodbenice v skladu s členom 25 Konvencije ne tolmači kot odpoved Konvenciji, kot je bila spremenjena s tem protokolom.

Člen 22

Revizija in spremembe

1. Organizacija lahko za revizijo ali spreminjanje tega protokola skliče konferenco.

2. Organizacija skliče konferenco držav pogodbenic tega protokola za revizijo ali spreminjanje tega protokola na zahtevo vsaj tretjine držav pogodbenic.

Člen 23

Spremembe omejitev

1. Brez poseganja v določbe člena 22 se posebni postopek iz tega člena uporablja zgolj za spreminjanje omejitev, določenih v členih 3(1), 4a(1), 7(1) in členu 8 Konvencije, kakor je bila spremenjena s tem protokolom.

2. Na zahtevo vsaj polovice, v vsakem primeru pa najmanj šestih držav pogodbenic tega protokola, generalni sekretar vsak predlog za spremembo omejitev, vključno s franšizami, določenimi v členih 3(1), 4a(1), 7(1) in 8 s tem protokolom spremenjene Konvencije, razpošlje vsem članicam Organizacije in vsem državam pogodbenicam.

3. Vsaka predlagana in na zgornji način razposlana sprememba se predloži v preučitev pravnemu odboru Organizacije (v nadaljnjem besedilu: pravni odbor) vsaj šest mesecev po tem, ko je bila razposlana.

▼B

4. Vse države pogodbenice Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom, so upravičene sodelovati v postopku pravnega odbora za preučitev in sprejetje sprememb, četudi niso članice Organizacije.

5. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino držav pogodbenic Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom, ki so navzoče in glasujejo v pravnem odboru, razširjenem skladno s odstavkom 4, pod pogojem, da je pri glasovanju prisotna vsaj polovica držav pogodbenic Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom.

6. Pri obravnavi predloga o spremembi omejitev upošteva pravni odbor izkušnje, pridobljene ob nesrečah, in zlasti višino škode, ki je pri tem nastala, spremembe denarnih vrednosti ter učinek predlagane spremembe na stroške zavarovanja.

7. (a) Nobena sprememba omejitev po tem členu se ne sme obravnavati prej kot pet let od dne, ko je bil ta protokol dan na voljo za podpis, niti prej kot v petih letih od dne začetka veljavnosti predhodne spremembe po tem členu.

(b) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi, predpisani s Konvencijo, kot je bila spremenjena s tem protokolom, povečani za šest odstotkov letno, ob uporabi obrestno obrestnega računa od dne, ko je bil ta protokol dan na voljo za podpis.

(c) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi, predpisani s Konvencijo, kot je bila spremenjena s tem protokolom, pomnoženi s tri.

8. Organizacija uradno obvesti vse države pogodbenice o vsaki spremembi, sprejeti v skladu z odstavkom 5. Sprememba se šteje za sprejeto po izteku osemnajstmesečnega roka od dne uradnega obvestila, razen če je v navedenem roku vsaj četrtina držav, ki so bile ob sprejetju spremembe države pogodbenice, generalnemu sekretarju sporočila, da spremembe ne sprejmejo. V tem primeru je sprememba zavrnjena in nima učinkov.

9. Sprememba, ki se šteje za sprejeto v skladu z odstavkom 8, začne veljati osemnajst mesecev po sprejetju.

10. Sprememba zavezuje vse države pogodbenice, razen če v skladu s členom 21(1) in (2) ne odpovejo tega protokola vsaj šest mesecev pred začetkom veljavnosti spremembe. Odpoved začne učinkovati z začetkom veljavnosti spremembe.

11. Kadar se sprememba sprejme, vendar se osemnajstmesečni rok za njeno sprejetje še ni iztekel, je država, ki postane država pogodbenica v tem obdobju, vezana s to spremembo, če ta začne veljati. Država, ki postane pogodbenica po tem obdobju, je vezana s spremembo, ki je bila sprejeta v skladu z odstavkom 8. V primerih iz tega odstavka je država vezana s spremembo, ko ta začne veljati ali, če se to zgodi pozneje, ko za zadevno državo začne veljati ta protokol.

▼B

Člen 24

Depozitar

1. Protokol in vse nadaljnje spremembe, sprejete v skladu s členom 23, se deponirajo pri generalnem sekretarju.

2. Generalni sekretar:

(a) vse države, ki so ta protokol podpisale ali k njemu pristopile, obvesti o:

(i) datumu vsakega novega podpisa ali deponiranja listine o ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu;

(ii) vsaki izjavi in sporočilu v skladu s členi 9(2) in (3), 18(1) in 19(4) Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom;

(iii) datumu začetka veljavnosti tega protokola;

(iv) vsakem predlogu sprememb omejitev, podanem v skladu s členom 23(2) tega protokola;

(v) spremembah, sprejetih v skladu s členom 23(5) tega protokola;

(vi) vseh spremembah, za katere se šteje, da so bile sprejete v skladu s členom 23(8) tega protokola, in datumu začetka veljavnosti teh sprememb v skladu z odstavkoma 9 in 10 tega člena;

(vii) deponiranju vsake listine o odpovedi tega protokola, skupaj z datumom deponiranja in datumom njegovega začetka veljavnosti;

(viii) vsakem sporočilu, zahtevanem v skladu s katerim koli členom tega protokola;

(b) posreduje overjene kopije tega protokola vsem državam podpisnicah ali pristopnicam.

3. Ob začetkom veljavnosti tega protokola posreduje generalni sekretar v skladu s členom 102 Ustanovne listine Združenih narodov besedilo Sekretariatu Združenih narodov, da ga evidentira in objavi.

Člen 25

Jeziki

Protokol je napisan v enem izvirniku v arabščini, kitajščini, angleščini, francoščini, ruščini in španščini, pri čemer je vsako od besedil enako verodostojno.

▼B

PRILOGA K ATENSKEMU PROTOKOLU

POTRDILO O ZAVAROVANJU ALI DRUGEM FINANČNEM JAMSTVU V ZVEZI Z ODGOVORNOSTJO ZA SMRT ALI TELESNO POŠKODBO POTNIKOV

Izdano v skladu z določbami člena 4a Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 2002

Ime ladje	Razpoznavna številčna ali črkovna oznaka	Identifikacijska številka ladje IMO	Pristanišče registracije	Ime in polni naslov glavnega kraja poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz

Potrjujemo, da ima navedena ladja veljavno zavarovalno polico ali drugo finančno jamstvo, ki izpolnjuje zahteve člena 4a Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 2002.

Vrsta jamstva .....

Trajanje jamstva .....

Ime in naslov zavarovalnice(-ic) in/ali poroka(-ov)

Ime .....

Naslov .....

To potrdilo velja do .....

Izdala ali potrdila vlada .....
(polno ime države)

ALI

Kadar se država pogodbenica sklicuje na člen 4a(3), je treba uporabiti naslednje besedilo:

To potrdilo je na podlagi pooblastila vlade

..... (polno ime države) izdal(-a) .....
(ime institucije ali organizacije)

V/Na ..... dne .....
(Kraj) (Datum)

.....
(Podpis in naziv uradnika, ki je potrdilo izdal ali potrdil)

Opombe:

1. Navedba države lahko vključuje tudi omembo pristojnega organa države, v kateri je izdano potrdilo.

2. Če celotni znesek jamstva izvira iz več kakor enega vira, je treba navesti zneske po posameznih virih.

3. Če je jamstvo dano v več oblikah, je treba te oblike našteti.

4. V rubriki „Trajanje jamstva“ mora biti določen datum, ko začne to jamstvo učinkovati.

5. V rubriki „Naslov zavarovalnice(-ic) in/ali poroka(-ov)“ mora biti naveden glavni kraj poslovanja zavarovalnice(-ic) in/ali poroka(-ov). Če je ustrezno, se navede kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo.